

що просувають назву, бренд і особистість компанії в цілому; 4) стиль, манера поведінки представників виробника, дистриб'ютора, хостес, які проводять промо-акції в місцях продажу, а також відповідна підготовка та оформлення стендів та інших елементів обладнання в місцях проведення промо-акцій; 5) поведінка та компетентність прямих продавців; 6) стиль міжособистісного спілкування на виставках, ярмарках або ділових зустрічах; 7) послідовність у використанні ідентифікаційних атрибутів компанії: назви, логотипу, кольорів та графічних форм, які допомагають ефективно ідентифікувати компанію; 8) підготовка привабливого веб-сайту.

Питання правдивості переданого образу також заслуговує на увагу, оскільки створення образу, який не відповідає дійсності, практично неможливе в довгостроковій перспективі, особливо для близького оточення. Варто зазначити, що один і той самий імідж може викликати різні реакції у різних аудиторій. На практиці не існує способу повністю уникнути негативного сприйняття компанії деякими реципієнтами її іміджу. Це пов'язано з тим, що кожна аудиторія має свої індивідуальні уявлення про ідеальний образ, який повинна представляти компанія, однак, за допомогою створення відповідного іміджу, що відповідає справжній ідентичності компанії, можна обмежити негативне сприйняття.

Список використаних джерел:

1. Adamus-Matuszyńska A. Reputacja - nieuchwytna wartość firmy <http://www.proto.pl/reputacja/artykuly>
2. Antonides G., Raaij W.F. Zachowanie konsumenta. Podręcznik akademicki. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2003.
3. Black S. Public relations Dom Wydawniczy ABC, Kraków, 2001.

Юрій ЧАЙКІВСЬКИЙ

здобувач освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування», ЗУНУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ
Олена ДУДКІНА

СТРУКТУРНА КОРЕКЦІЯ ЕКОНОМІКИ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

У сучасних умовах розвитку економіки України одним із найважливіших завдань державної регіональної політики є здійснення структурної корекції економіки регіонів та громад, спрямованої на збалансування регіональної (локальної) економіки, підтримання такої її

пропорційності, за якої досягається найбільш динамічний, сталий і збалансований розвиток територій.

Економіка територіальної громади це складна система, що характеризується багаторівневою і різноаспектною структурою. Відповідно, її аналіз кладеться в основу визначення пріоритетів та завдань структурної політики регіону, а також розробки та реалізації відповідних регіональних програм структурної перебудови економіки регіону та територіальних громад.

Сучасні наукові дослідження визначають структурну політику держави та регіонів як обґрунтування цілей та характеру структурних перетворень, визначення комплексу заходів щодо підтримки розвитку тих елементів економічної системи, які забезпечують економічне зростання та розв'язання актуальних проблем функціонування економіки регіонів та громад.

Зміни в структурі економіки регіонів можуть здійснюватись як сукупність механізмів пасивної та активної структурної політики. Проте, саме активна структурна політика, що ґрунтується на здійсненні активних стимулюючих та регулюючих дій органів публічного управління, спрямованих на зміну структурних пропорцій економіки, є найбільш ефективною в сучасних умовах розвитку територій, такою, що може швидко реагувати на виклики та загрози соціально-економічного розвитку.

Проведене нами дослідження дозволило визначити, що структурна корекція економіки регіону – це спосіб цілеспрямованого впливу центральної і місцевих органів влади на часткові зміни в структурі регіональної економіки, необхідні для її збалансованості в частині використання ресурсного потенціалу.

Проведений нами аналіз розвитку територіальних громад Тернопільщини показав, що до найголовніших проблемних питань їх соціально-економічного розвитку належать саме структурні проблеми, вирішення яких неможливе у коротко- і середньостроковій перспективі, зокрема, спостерігається: переважання в галузевій структурі економіки галузей сільськогосподарського спрямування; зношеність основних фондів підприємств та нераціональне використання виробничих потужностей; переважання в технологічній структурі енерго- та матеріалоємних виробництв; низька частка впровадження інноваційних процесів у виробництво та освоєння нових видів конкурентоспроможної продукції; низька інвестиційна активність підприємств та незначна частка залучення іноземних інвестицій; незначна питома вага експортоорієнтованих виробничих підприємств, які виготовляють конкурентоздатну для внутрішнього та зовнішніх ринків продукцію;

дисбаланси розвитку виробничої, соціальної та ринкової інфраструктури; розбалансована структура зайнятості населення на фоні тінізації економічних процесів; переважання населення із низьким рівнем доходів та такого, що знаходиться за межею бідності; диспропорції у соціально-економічному розвитку сіл та інших населених пунктів регіону.

Забезпечення виконання завдань структурної корекції економіки регіону можливе, перед усім, шляхом поетапного та якісного виконання пріоритетних завдань та заходів регіональної політики органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, бізнес-структур, суб'єктів господарювання, які здійснюють господарську діяльність на території району, громадських організацій, територіальних громад. Проте така взаємодія не завжди є дієвою та результативною.

Відповідно, основними механізмами реалізації стратегічних завдань структурної корекції економіки територіальних громад регіону слід вважати наступні: підвищення конкурентоспроможності агропромислового комплексу регіону та забезпечення продовольчої безпеки, розвиток транзитно-транспортного та туристично-рекреаційного потенціалу; розвиток виробничої та соціальної інфраструктури місцевого та державного значення; збільшення обсягів інвестицій у пріоритетні галузі економіки; сприяння створенню та впровадженню інновацій, ресурсо- та енергозберігаючих технологій, систем управління якістю та екологічного управління; сприяння розвитку малого і середнього підприємництва; розвиток сучасної інфраструктури населених пунктів та підвищення рівня їх техногенної безпеки; формування нової якості та доступності послуг освіти, охорони здоров'я, туризму та рекреації, фізкультури та спорту; промоція конкурентних переваг та інвестиційних проєктів у регіоні; стимулювання професійної та просторової мобільності населення; створення нових робочих місць переважно в інноваційних та трудомістких галузях регіональної економіки; запровадження контрактних засад у взаємовідносинах між органами виконавчої влади та місцевого самоврядування щодо розвитку територій; впровадження системи співфінансування для реалізації регіональних програм структурної корекції економіки.

У процесі здійснення структурної корекції економіки територіальних громад, на перше місце виходять завдання: пошуку «точок зростання» на регіональному та локальному рівнях та дієвих інструментів їх розкриття та стимулювання розвитку.

Для їх підтримки, на нашу думку, необхідно передбачити:

- створення регіональних кластерів. Це дозволить сконцентрувати

обмежені фінансові ресурси, ефективно використати наявний місцевий ресурсний, людський, освітній потенціал для налагодження виробництва (надання послуг) відповідно до спеціалізації регіонів та громад;

- більш дієве використання можливостей Державного фонду регіонального розвитку, що сприятиме концентрації фінансових ресурсів на реалізацію пріоритетних інвестиційних проектів соціально-економічного розвитку регіонів та громад, спрямованих на здійснення структурної корекції економіки;

- посилення ролі громадських інституцій в сфері місцевого соціально-економічного розвитку та оптимізацію їх мережі (передусім у покращенні інвестиційного клімату у регіоні; створенні сприятливого інституційного та інвестиційного середовища для активізації місцевого розвитку; сприянні у залученні інвестиційних ресурсів до регіону);

- створення з метою спрощення процедури відбору потенційними інвесторами інвестиційних проектів на регіональному рівні Єдиного електронного реєстру інвестиційних проектів, що передбачає підготовку інвестиційних пропозицій, їх попередній розгляд та подання для отримання фінансування на принципах державно-приватного партнерства.

Вище наведене дозволить, на нашу думку, сприяти формуванню оптимальної структури економіки громад, перед усім в умовах повоєнної відбудови.

Список використаних джерел:

1. Дудкіна О.П. Навчально-методичний комплекс з дисципліни «Державне та регіональне управління» / Мельник А.Ф., Васіна А.Ю., Дудкіна О.П. Тернопіль. ТНЕУ. 2020. 205 с.

Богдана ШАЙНЮК

здобувачка освітньо-професійної програми
«Аналітична економіка», ЗУНУ
Науковий керівник – д. с.-г. н.,
професор кафедри економічної теорії ЗУНУ
Юрій ГАЙДА

СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СВІТОВОГО РИНКУ ЗЕРНА В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ

Аграрний сектор є однією з найбільш динамічних та перспективних галузей економіки в Україні. *Адже агропродовольчий ринок завжди був для нашої країни важливим джерелом експортної пропозиції та наповнення державного бюджету. Навіть з часу початку російської*